کورتە چیرۆک

لە سە ر باڵی کاتە کان

ئیرە ج عیبادی

سمکۆ نیگای لە ئە و پە ر ی شار دا ڵا برد و روانی

بۆ کارت پۆستالێک
کە عە کسی زۆرابی سپهری 1 تێدا جێ خۆی کردە بۆ!

ئە و عە کسە لە سە ر
رفە کە دا نیشتە جێ بۆ. و زۆراب بە تە ماشایێکی زۆر سێیر

بە سمێلێکی پرە وە بۆی دە روانی!

سمکۆ هە ناسە ییێکی کورتی هە ڵکێشاو

رە ستە ی ژێر عە کسە کی دووپات کردە وە!

" باش ترین شت گە یشتن بە نیگاییێکە

کە لە روداوە ی عە شق دا سە ر هە ڵ ئە دات"

ئە و ئە م شیعرە ی لە ژێر عە کسە کی خۆیدا

کە بە رانبە ر بە عکسە کە ی

زۆراب راوە ستا بوو، نووسی.

ته له فیزیۆن پیاوێیکی پێشان ده دا که خه رێک ته قاندنی

ده مانچه یێکی لێزری بوو.

جسته ی چاو دێره که بێنه رانی ده ترسان ! ئه و زه ڵامه

به چاویلکه یێکی ره شه وه وبه قژێکی زۆر ڵاواز ،

هات و چوی ده کرد.

سمکۆ بۆ ماوه یه ک پێ وا بۆ که ئه و زه ڵامه

هاتووه نێو ژوره که و به شوێن ئه وا ده گه ر ێ!

به ڵام ئه و کاته که ته له فیزیۆنه که ی

له هێزخست، دڵه خۆرپه که یشی نه ما!

سمکۆ پێ خۆش بوو هاوار کا ، به ڵام ده نگی کپ ده بوو!

وه کوو په له نگییێکی برین دار سه ر شانه کانی ژانی ده کرد.

ئیجگار " قا بیل " خنجه ره که ی به جێگای پشتی " هابیل "

له نێو شانی ئه وا دا کوتاوه! مه تر سی به شوێنیا ده گه را!

و ژوره که ی پر بوو له زام ، وخه فه ت!

خۆی له لێره وارێکی پڕ له کتێب دا ده بێنی

که خوێندنی ئه و کتێبانه قاخه کرا بوو بێت و

ئه و نه زانێت له کوێ ده ست کاته خوێندنیان؟

ئاوینه که شکا ، باران ده باری، و ئه ستێره کان ده ستیان داو

به ژماردنی ئه سرینی چاوه کانی سمکۆ!

گۆمییێک له به ر چاوی ئه و ، باڵای ده کرد.

به شێک له ئاوینه که ی هه ڵگرد و خۆی تێدا دوو پات کرده وه !

گۆرانکارێکی عه جایب له دیمه نیا هاته به ر چاو!

نه ی ده زانی بۆ
ئه و هه موو گۆرانکاریه له ماوه ی چه ن کات دا رووی داوه؟

جسته ی تووشی ژانییێکی بێ برانه وه بوو!

ئیحساسی ده کرد که
له گه ڵ عه کسه کی دا، یه کیان گردووه.
خۆی ده بوو به شیعر،
عه کسه که ی ده بوو به شیعر!

ئاوینه که ساق ده بوو ، جێگای
عه کسه که ی ده گرد! عکسه که له ت له ت ده بوو

و به رواله ت

جێ ئاوینه ی ده گرد.هه ستی وا بوو که که سێێک

له ژوره که یا

تە ماشای دە کا! گێژو ور دێروانی و شانی ژانی دە کرد!

رە نگە دڵی لە سە ر دڕکداوچانی گرتە بوو.

ئە مە یە کە م جار بوو کە سمکۆ تووشی ئە م

حالە تە دە بوو! پێ خۆش بووکە لە وتاقە کە ی را کا ،

شە قامە کان

بە شکێنێ! تا ئێستا سە بووری و بێ دە نگی

ئامانی لێ بری بوو!
ئە و هە موو ئاواتە هاتە بە ر چاوی!
کە سیێک نە دە زانی بۆ سمکۆ، وا دە کا!
بێ ئە سپایی سە ر و ژورئ وە تاقە کە ی دە کرد
خێرا کە وتە بیر ئاوات! کە لە مندالیە وە

پێکە وە گە ورە بوون!

ئە و لە تە نیشتی ماڵی سمکۆ دا دە ژیا!

و لە دووای رووداوی

لێ دانی سیبیارە،

کە وتە تووشی لە بیر بردە نە و ە ی بیرە وە ری کانی !

ئاوات دڵی بە ماڵ خۆش نە بوو! شە قامە کانی چۆل نە دە کرد.

سوار چێوییێکی درێژ دە بوو و وە کووئە سپ،

ئه م به ر و ئه و به ری شه قامه کانی ده کرد!

پێ وا بوو که سواری ره خشی رۆسته م بووه!

به شانازییه وه ده روانی بوو رێبواره کان!

برێ له خاون دووکانه کان ده یان ناسی و

هیچیان پێ نه ده گوت!
یان خوێند کاران که له مه دره سه ده هاتنه وه،

رایان ده گرد،
ته ما شایان ده کرد. ئاوات ئازاردانی که سی نه ده کرد!

عاده تی وا بوو که له کاتی چێو سواری دا دێقێران :

" په پۆله کان جێم مه هێلن! "
ئه م وته بۆ دراو سییه کانی ئه و کۆڵانه که

ئاواتی تێانیشته جێ بوو

هه ر رۆژ ده بێسرا!
ئاوات له ته نیشتی باخچه یکا را ده وستا

و گۆرێسی ئه سپه که ی

ده به سته مڵ دره خته کان، ده چووه ڵای گوڵه کان

و له گه ڵیانا
ئاخاوتنی بوو! به خۆ شه ویستیه وه ده روانی بۆیان!

بۆنی خۆشی

ئه و گوڵانه مه ستی ده کردن!

یاسه مه نی زۆر پێ خۆش بوو!

له به ر چاو ئاوات هه موو رووداوه کان له جیهان دا

بێ بایخ دێنواند ،

جیا له گوڵه تاقانه که ی که نێوی یاسه مه ن بوو!

ئیش و

کاری ئاوات ئه مه بووکه هه ر رۆژ به چێته نێو ئه و باخچه

و سیێری یاسه مه ن کا،هه واڵیکی له جیهان نه ده زانیو

که سی نه ده ناسی!

ئاوات خوێند کار بوو که تووشی ئه و نه خۆشینه کرا!

برێ له دانیشتوانی شار ده یان گوت که به ئه نقه ست

سه یاره لێ دا!

سمکۆ به ئاواتی بێ خه یاڵی ئاوات بوو!

ئه ویش پێ خۆش بوو که جفتێک " کلاش " هه ڵ کیشێتوو

سه ردانی کوچه و کۆڵان کات!

به ڵام ئه م هه له بۆی نه ده رخسا.

به قه د ته مه نی بێ تا قه ت بوو!

به یانی هه تا شه و رای کرده بوو!

ژیانێکی تاڵ و نا حه ز گه ماروی دا بوو ،
هه مو کانیه کان ویشک ده هاته به ر چاوی!
خۆی گه یاند ته نیشت حۆزه که ی ماڵیان!
ئه ویش وه کوو جاران نه ما بوو! ره واله تی له خرته وه بوو به چوار په ر، قوڵایی زۆر تر و به پێچه وانه ئاوی که م تر ده رێژایه نێو پاشوره کان!
رێحان، چاوی بری بووه ناو ئاوه که و به شوێن ژیانی رابردووی خۆیا ده گه را ! هه ر کاتێک سمکۆ له گه ڵ رێحان دا ده چوو بوو سه دی " قشڵاق"
دایکی دیگوت " سمکۆ، ئاو بایخ داره! "
پێجه کان زینی سمکۆ یان پرده کرد! پیجه کان له ناو ئاوا سه ریان به رز کردبوو تا ئاسمان!
سمکۆ له خۆی پرسیاری ده کرد: بۆ ده لێن ،ئاسمان هه وت ئه شکۆتی هه یه ؟ و خۆی وڵامی ئه دا ، منکه یه ک ئه شکۆت زۆر تر نا بینم!
له کێوی " بێ ستوون " که رویشته سه ر، پینجه کان هێشتا هه ڵواسرا بوون! خۆی له ناو به رده کانی ئه و نازداره گوم ده کرد. له قوژبنی به ردیکدا ئاوات په پۆله کانی به ره و لووتکه ره وانه ده کرد . له سوچێکی تره وه ، رێحان گۆزه ی ئاوکه ی ده پژانه سه ر چیمه نه کانی کێوی! ئه وانیش له وی بێ وچان هامو و شۆیان ده کرد ، له خواری بێستوون دا جه ماوه رییێک ته ماشای ئه و سێ که ژوانیانه یان ده کرد! بۆ ماویه ک سمکۆ گێژ بوو، ئه وان چون هاتونه ئه م به ر زایه ی گرینگه ! دوای ئه وه یه قین به ئازادی هه موو جه سته ی داگرت ! شیعرکه ی زۆراب هاته به چاوی، عکسه که ی خۆی وه کوو مه ڵیک له به ر ژوه نه ی ئاسمانی بێستوندا ده فرێ: جارێکی تر شیعره که ی دوو پات کرده وه:

" باش ترین شت گه یشتن به نیگاییێکه
که له روداوه ی عه شق دا سه ر هه ڵ ئه دات"

هێزکی زۆرله بیرو بروایا ده سوورایه وه و هانی ده دا! شیرینی فه ر هاد له به ر چاوی سمای ده کرد! خه سره وی خۆش نا ئه ویست!

لە پڕ هاواری بە ر دا:
" لێرە هە موو کە س دە نگم دە نووسیت:

ئە ی چاودێرە کانی نێو

تلە فیزیۆن، لە دە مانچە کانتان نا ترسم!"

1- زۆرابی سپهری شاعیرێ بە ناۆ بانگی ئێرانی